

کاشت حلزون شنوایی در بزرگسالان

* ژاله صمدی

تولیدی هر سه در حال حاضر از نوع وراء پوستی، چند کاناله داخل حلزونی است.

کاشت حلزون یک وسیله الکترونیکی است که عملکرد حلزون آسیب دیده را برعهده می‌گیرد. یک حلزون طبیعی حدود ۳۵۰۰۰ سلول در عقده مارپیچی دارد که جسم سلولی فیبرهای عصب شنوایی هستند و در مدیولوس قرار گرفته‌اند. دندربیت آنها به سلولهای مویی داخلی و خارجی متصل می‌شوند. در بیشتر افراد کم شنا با افت حسی-عصبی عمیق، این سلولهای مویی کاهش بافته یا از بین رفته‌اند اما تعداد زیادی از سلولهای عقده مارپیچی باقی می‌مانند و به وسیله کاشت حلزون شنوایی می‌توان آنها را به طور مستقیم تحریک کرد. از سوی دیگر شک و تردیدها در این رابطه که مرگ سلولهای مویی با دژنراسیون رتروگرید فیبرهای عصب شنوایی در ارتباط است، نیز اثبات نشده، اگرچه علتها مختلفی برای از بین رفتن تعدادی از سلولهای عقده مارپیچی وجود دارد، با این وجود عملکرد پروتز کاشت حلزون به طور بارزی با تعداد این سلولها یا علت ناشنوایی رابطه‌ای ندارد و آن را می‌توان به این حقیقت مربوط دانست که تنها ۱۵-۳۰٪ از کل نورون‌ها برای دریافت گفتاری که مفید در برقراری ارتباط اجتماعی باشد، کافی است.

گفتار ترکیبی از اصواتی با فرکانسهای مختلف است. کاشت حلزون شنوایی اطلاعات اکوستیکی را به ایمپالس‌های الکتریکی تبدیل می‌کند و این اطلاعات را به طور مستقیم به عصب شنوایی ارائه می‌نماید. دیده شده که یا پروتز اولیه تک الکترودی و تغییر فرکانس جریان خروجی آن، فرد کاشت حلزون شده تغییر در درک زیر و بمی را البته فقط تا فرکانس ۳۰۰ Hz تجربه می‌کند و فرکانسهای الکتریکی بیش از آن برای وی کیفیت یکسانی را دارند. از

کاشت حلزون شنوایی که نمایانگر یک موفقیت شگفت انگیز پزشکی و مهندسی است، بیش از هر پروتز دیگری با سیستم عصبی انسان در تقابل می‌باشد. کاشت حلزون شنوایی به کودک با کم شنوایی عمیق کمک می‌کند تا گفتار معمولی را بفهمد و تولید کند و یک بزرگسال ناشنوایی بعد از دوره زبان آموزی را قادر می‌سازد با تلفن ارتباط برقرار نماید. اگر چه این نتایج حیرت آور در همه بیماران دیده نمی‌شود، اما به ما نشان می‌دهند که چه چیزی ممکن و شدنی است.

عصب شنوایی یک انسان زنده، برای اولین بار توسط Djourno و Eyries در سال ۱۹۵۳ به طور مستقیم تحریک شد و در طی ۲۵ سال تلاش در این زمینه، سیستم کاشت حلزون شنوایی که امروزه در دسترس است، حاصل گردید. اولین پروتز کاشت حلزون شنوایی، تک الکترودی بود که در سال ۱۹۶۱ (USA - House) در اسکالاتیمپاتی بیماری وارد شد و سپس در سال ۱۹۷۲ به صورت تجاری در دسترس قرار گرفت و بیش از هزار نفر به این ترتیب تحت عمل جراحی کاشت حلزون قرار گرفتند. و در سال ۱۹۷۸ برای اولین بار پروتز چند الکترودی مورد استفاده قرار گرفت. این پروتز نیز از سال ۱۹۸۵ به صورت تجاری در دسترس بود. در حال حاضر بیش از ۳۰۰۰۰ نفر از مردم جهان از این پروتز بهره می‌برند. در این زمینه برای ساخت بیش از ۳۰ وسیله با طرحهای مختلف تلاش شده است. برای مثال: پروتز زیرپوستی یا وراء پوستی، تک الکترودی یا چند الکترودی، خارج حلزونی یا داخل حلزونی. سازنده اصلی پروتز کاشت حلزون شنوایی وجود دارد: Med-EL Nucleus Cochlear L.t.d (اتریش) و Advanced Bionics (آمریکا) که پروتز

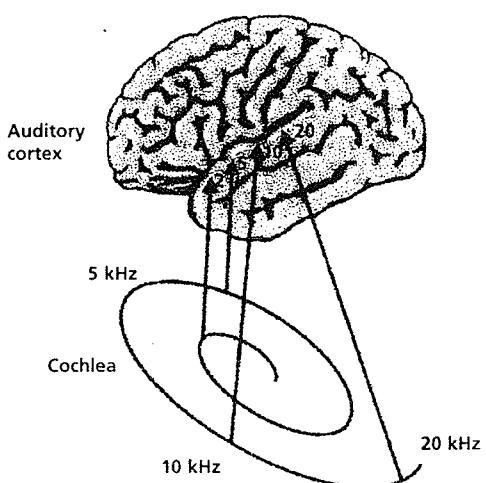
* B.Sc. in Audiology

* کارشناسی شنوایی شناسی

«پردازش گفتار» توسط کاشت حلزون مکانیزمی است که طی آن محتوای فرکانسی گفتار تعزیز شده، به ایمپالسهای الکتریکی تبدیل شده و به فیرهای عصب شنوایی ارائه می‌گردد. سازنده‌های مختلف پروتز کاشت حلزون شنوایی از استراتژیهای متفاوتی برای پردازش گفتار استفاده می‌کنند. اماً اساساً همگی صدا را توسط فیلترهایی به چیز فرکانسی تقسیم می‌کنند و میزان انرژی هر باند، مقدار تحریک الکترود مربوطه را تعیین می‌نماید. به این ترتیب تعدادی یا همه الکترودها تحریک می‌شوند. الگوی خروجی الکتریکی نوار الکترودها را می‌توان تا ۱۲۰۰ بار در ثانیه تغییر داد و با تغییر دامنه یا دوره تداوم جریان پالس الکتریکی می‌توان درک بلندی را تغییر داد. دو نوع پردازشگر گفتاری وجود دارد: ۱) جیبی که روی بدن قرار می‌گیرد و توسط سیمی به میکروفونی که در سطح گوش قرارداده می‌شود، وصل می‌گردد. ۲) پشت گوشی (شکل ۲).

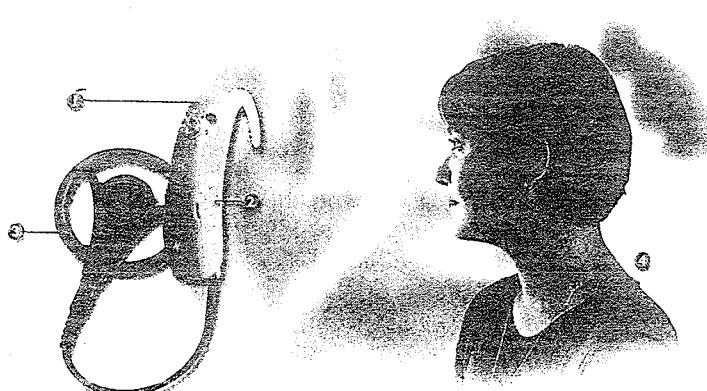
مراحل کاشت حلزون شنوایی شامل: ارزیابی، جراحی و توانبخشی است. معیار کاشت حلزون در بزرگسالان از زمان معرفی آن تغییراتی داشته است. یک نمونه از آن در جدول (۱) آمده است.

آنچاکه تمایز فرکانس برای دریافت و درک گفتار ضروری است باید بتوانیم توسط پروتز کاشت حلزون شنوایی، محدوده فرکانسی موجود در گفتار را به فرد ارائه کنیم. لذا ضروری است از پروتز داخلی چند الکترودی استفاده شود تا از آرایش تونوتوبیک فیرهای عصب شنوایی بهره ببریم (شکل ۱). تحریک ناحیه قاعده‌ای غشاء‌پایه باعث درک

شکل ۱ - سازمان تونوتوبیک غشاء قاعده‌ای در حلزون

صدای زیر می‌گردد و تحریک انتهای قله‌ای سبب درک صدایی بم با تمام فرکانس‌های مربوط به آن در بین دو انتهای حلزون می‌گردد.

شکل ۲ - سیستم کاشت حلزون با پردازشگر گفتار پشت گوشی

How it works

1. Sound is received by the microphone at the top of the multichannel ESPrit 22 speech processor.
2. Sound is processed by an internal chip, to encode useful speech information.
3. The signal is sent to the transmitter then across the skin to the internal implant.
4. No long cable, no separate battery pack.

جدول ۱ - معیارهای کاشت حلزون شنواهی بزرگسالان در مرکز ساوت همپتون انگلستان

افت شنواهی متوسط تا شدید در فرکانس‌های پایین و افت شنواهی عمیق (dB 90) در فرکانس‌های میانه و بالا
افت شنواهی بعد از دوره زبان آموزی
بی فایده بودن سمعک که با کسب امتیاز ۳۰٪ در آزمون بازشناسی گفтар با پاسخ باز در بهترین وضعیت سمعک (تقویت دوگوشی) در سطح 70 dB مشخص می‌گردد.

تعییه شده و پروتز داخلی توسط نخهایی که از سوراخهای مخصوص رانده شده ثابت می‌گردد (پروتز زیر نخها قرار داده می‌شود). نوار الکتروودها در داخل اسکالاتیمپانی قرار داده می‌شود و اطراف الکتروود در محل کوکلئوستومی از بافت همبند احاطه می‌شود. برای اطمینان از قرارگیری صحیح الکتروود، از ارزیابی‌های حین جراحی استفاده می‌گردد. مانند: ثبت رفلکس رکابی در پاسخ به تحریک الکتروود و تله متی پاسخ عصبی که پتانسیل عمل الیاف عصبی که توسط یک الکتروود تحریک شده اند را ارزیابی می‌کند.

خطرات این جراحی، مشابه هر جراحی دیگر گوش است، اما سه خطر اصلی وجود دارد:

- (۱) صدمه به عصب صورتی، نادر است (۴٪ - شامل مواردی با ضعف گذرا).

(۲) عفونت زخم، تا ۵٪ در برخی گروهها.

(۳) خطای عملکردی سیستم، حدود ۰.۲٪، نیاز به کاشت دوباره دارد که می‌توان در همان جلسه انجام داد.

حدود ۵ - ۴ هفته بعد از عمل پردازشگر گفтар به پروتز منتقل شده و تنظیم می‌گردد برای این منظور جربان ارائه شده به یک الکتروود تا جایی افزایش می‌یابد تا در سطح راحت شنیداری قرار گیرد. به این ترتیب هر الکتروود، تها با سطوح جربانی در محدوده پویایی اش تحریک خواهد شد. این مراحل برای تمام الکتروودها انجام می‌شود و برنامه مخصوص و منحصر به بیمار حاصل می‌گردد. در طی زمان، آستانه و سطح راحت شنیداری تغییر می‌کند و نیاز است برنامه ریزی و تنظیم پروتز، دوباره انجام شود. پارامترهای دیگری نیز وجود دارد که برای کسب نتایج بهتر، می‌توان آنها را تغییر داد.

توانبخشی سومین مرحله کاشت حلزون شنواهی می‌باشد که در بزرگسالان شامل تربیت شنواهی و آموزش استراتژی‌های ارتباطی است. در تربیت شنواهی، وظایف

کاندیداتوری تنها به نتایج ادیولوژیکی وابسته نیست و بیماران از نظر سن، سلامت عمومی، علت و زمان شروع افت شنواهی، دوره و پیشرفت ناشنواهی، روش برقراری ارتباط، رشد زبانی، مهارت‌های حسی - حرکتی، سطح آموزش، توانایی شناختی، حمایت خانواده، وضعیت روانی و آنگیزه شخصی با هم متفاوتند. از آنجاکه هر یک از این موارد قبل از هر اقدامی باید مورد بررسی قرار گیرد، ارزیابی کاشت حلزون شنواهی یک مکانیزم تیمی چند بعدی است. (جدول ۲) از بخش‌های مهم این ارزیابی، مشاوره با بیمار در مورد انتظاراتش است. کاشت حلزون شنواهی برای فرد ناشنوا یک وسیله ارتباطی است و نه درمانی و در صورتیکه توقعات بیمار غیرواقعی باشد، ممکن است منجر به شکست گردد.

جدول ۲ - اعضاء تیم کاشت حلزون مرکز ساوت همپتون

همانگ کننده	۱
جراح	۲
شنواهی شناس	۷
درمانگر گفtar و زبان	۴
معلم ناشنوايان	۴
رادیولوژیست	۱
ستادسنس کردکان	۲
کارمند اداری	۱
منشی	۱
وکیل فرد ناشنوا	۱
تکنیشن علمی - فنی	۱

جراحی معمولاً تحت بیهوشی عمومی انجام می‌شود و شامل بلند کردن فلپ پوستی، ماستوئیدکتومی و تیمپانوتومی خلفی برای ورود به گوش میانی است به دنبال آن سوراخی ۱ mm در پرومتوواری در قدام دریچه گرد ایجاد می‌شود که اجازه دسترسی به اسکالاتیمپانی را به ما می‌دهد سپس جایگاهی برای قراردادن پروتز داخلی در استخوان ججمجه

بسیاری از استفاده کنندگان، مزیتهای روانی، مانند: کاهش تنهایی، افسردگی و افزایش اعتماد به نفس، انکای کمتر به دیگران و افزایش فرصت‌های شغلی را گزارش کرده‌اند. از آنجاکه رضایت افراد به طور مستقیم به نتایج دریافت گفتار مربوط نمی‌شود و تعدادی از آنها با وجود نتایج ضعیف ادیولوژیکی، بهبودی قابل ملاحظه را کیفیت زندگیشان گزارش می‌کنند، تعیین موقفيت و ارزیابی سودمندی حاصل از کاشت حلزون شنوایی، تا حدودی مشکل می‌گردد.

تلاش در مسیر آینده در جهت یافتن توضیحی برای تغییر پذیری وسیع نتایج حاصله و گسترش راههایی برای پیش‌بینی صحیح تر سود بالقوه کاشت حلزون شنوایی از قبل از عمل جراحی می‌باشد و مطالعاتی در زمینه روش‌هایی برای بهبود استراتژی پردازش گفتار، بهبود طراحی الکترودها، ارزیابی تأثیر میکروفون کاشت حلزون دو طرفه و ساخت پروتز کاملاً قابل کاشت حلزون (غیرقابل رویت) در حال انجام است.

مختلف شنیدن در جهت به حداکثر رساندن ورودی سیستم کاشت حلزون شنوایی و بهبود مهارتهای دریافت گفتار مورد توجه است و استراتژیهای ارتباطی، به فرد در غلبه بر مسائل ناشی از ناشنوایی کمک می‌کند و از تکنیکهای مکالمه، مهارتهای بین فردی و مکانیزم‌های سازگاری استفاده می‌گردد. تعداد جلسات توانبخشی مورد نیاز برای هر فرد متفاوت است.

مزایای کاشت حلزون شنوایی در بین افراد، متفاوت است. برخی تنها صدایهای محیطی را می‌شنوند (مرحله کشف) و یا صدایی که تنها برای کمک به لبخوانی کافی است را دریافت می‌کنند، در حالیکه حدود ۵۰٪ افراد، با استفاده از سیستمهای مدرن کاشت حلزون شنوایی به ۸۰ تا ۱۰۰ درصد امتیاز درک گفتار می‌رسند که در اجتماع نیز مشکل کمتری در برقراری ارتباط، تجربه می‌کنند مانند شنیدن در حضور نویز. حدود ۲۹٪ افراد قادر به برقراری ارتباط تلفنی متقابل می‌شوند و حدود ۸۰٪ تا اندازه‌ای می‌توانند از تلفن استفاده نمایند. ۷۷٪ از افراد دارای کاشت حلزون اظهار می‌نمایند و زووزگوشی که قبل از عمل داشته‌اند تضعیف یا قطع شده است.

منبع :

1- Pringle M., 2001 .Adult Cochlear Implantation. ENT News ; Vol (10) ; No 2 ; 30 – 32.